

Prejudiciālie jautājumi

Vai Regulas (ES) Nr. 1215/2012⁽¹⁾ 24. panta 1. punkta pirmais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka saistībā ar tādu starp privātpersonu un profesionālu brīvdienu mītnu iznomātāju noslēgtu līgumu par īslaicīgu bungalo nodošanu lietošanā iznomātāja apsaimniekotā brīvdienu parkā, kurā papildus vienkāršai nodošanai lietošanā kā papildu pakalpojumi ir paredzēta galīgā uzkopšana un gultas veļas nodrošināšana, neatkarīgi no tā, vai brīvdienu bungalo pieder iznomātājam vai trešajai personai, izņēmuma jurisdikcija ir īpašuma atrašanās vietas valsts tiesām?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2012, L 351, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 27. jūlijā iesniedza *Corte suprema di cassazione* (Itālija) – *Agenzia delle Dogane e dei Monopoli/Girelli Alcool Srl*

(Lieta C-509/22)

(2022/C 389/10)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzējs: *Agenzia delle Dogane e dei Monopoli*

Atbildētāja kasācijas instancē: *Girelli Alcool Srl*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vispirms, vai jēdziens “neparedzēti apstākļi”, kas ir pamatā zudumiem, kuri radušies atliktās nodokļa maksāšanas režīma laikā Direktīvas 2008/118/EK⁽¹⁾ 7. panta 4. punkta izpratnē, ir jāsaprot – tāpat kā nepārvaramas varas apstākļi – tādējādi, ka tie ir ārpus apstiprinātā noliktavas turētāja ietekmes esoši neparasti, neparedzami un nenovēršami apstākļi, kuri, kaut gan viņš no savas puses veic visus piesardzības pasākumus, objektīvi ir ārpus viņa kontroles?
- 2) Turklāt, vai, lai izslēgtu atbildību neparedzētu apstākļu gadījumā, nozīme ir rūpībai, kas izrādīta, veicot nepieciešamos piesardzības pasākumus kaitējumu radošās darbības novēršanai un ja tā ir, cik lielā mērā?
- 3) Pakārtoti abiem pirmajiem jautājumiem, vai tāds noteikums kā 1995. gada 26. oktobra Leģislatīvā dekrēta Nr. 504 4. panta 1. punkts, kas neparedzētus apstākļus un nepārvaramas varas apstākļi pielīdzina (paša nodokļa maksātāja vai trešo personu) vieglai neuzmanībai, ir saderīgs ar regulējumu, kas noteikts Direktīvas 2008/118/EK 7. panta 4. punktā, kurā nav norādīti papildu nosacījumi, it īpaši attiecībā uz kaitējuma izdarītāja vai aktīvā tiesību subjekta “vainu”?
- 4) Visbeidzot, vai frāze, kas arī ir ietverta minētajā 7. panta 4. punktā, “vai dalībvalsts kompetento iestāžu izsniegtās atļaujas dēļ” var tikt saprasta kā iespēja dalībvalstij noteikt citu vispārēju kategoriju (viegla neuzmanība), kas var ietekmēt nodošanas patēriņam definīciju preču iznīcināšanas vai zuduma gadījumā, vai tomēr minētā frāze nevar iekļaut šādu noteikumu, jo tā drīzāk ir jāsaprot kā attiecinājums uz konkrētiem gadījumiem, kuriem katru reizi ir izsniegta atļauja vai kuri katrā ziņā tiek identificēti katrā atsevišķā gadījumā pēc to objektīvajiem elementiem?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2008/118/EK (2008. gada 16. decembris) par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK (OV 2009, L 9, 12. lpp.).